

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 536
Miercuri,
20 ianuarie
1993
10 lei

Ticălosul și Bardenko

Perloada noastră de tranziție presupune o grămadă de chestii — printre multe altele și o seamă de premii. Sunt bune, prețioase, dacă stimulează ceva, dacă aduc ceva bun în „peisajul...”.

Bunăoară, e bine să se dea premii pentru muzica ușoară, pentru cel mai bun actor, pentru un textier, pentru... Pentru omul anului...

Se dau premii pentru orice. Se dau premii pentru cine știe ce. Se dau premii pentru orice.

Dar, stupefacție, pentru că ai trăit, să primești premiu?

Domnul Bărlădeanu a primit un premiu pentru VIAȚA SA, pentru că a trăit, a existat, a fost aici, între noi — ca Bardenko, om al Internaționalei a III-a (și nu ultima), pentru că a contribuit masiv la introducerea comunismului în România?

Și cine l-a dat premiul? Un poet de Curtea-Vechi-Nouă, care nu mai simte nici un fel de schimbare sub slăbina depusă pe vremea sa „revoluționară”, reînviată în „Totuși iubirea”. Iubirea lui se vede — asta-i INTERNAȚIONALĂ pentru verdeți, bardenici și alți ticăloși care ne-au ticăloșit...

Dă-i, domnule Păunescu, premiul tău cui vrei, dar nu te da mata în numele poporului.

Ia mai du-te dracului cu Bardenko al tău cu tot!

TRAIAN SUCIU

În căutarea... REVOLUȚIEI PIERDUTE

În mintea omului simplu s-a încetățenit ideea că toate se fac „de formă”, sub masca așa-zisei democrații originale. Totuși, lumea tresare, încă, atunci când e vorba de evenimentele din decembrie '89. De aceea, fără alte comentarii, aducem la cunoștința celor care mai cred că dacă vor vorbi despre singurul decembrie vor fi auziți și luați în seamă (de cei care nu se grăbesc să facă lumină, ascunși în spatele unor blouri arișe), sau pentru cei care mai cred că se va găsi cineva să facă dreptate, că în zilele de 20-23 ianuarie Comisia de anchetă asupra evenimentelor din decembrie '89 se va afla la lucru în municipiul Brașov. Cetățenii sunt rugați, printr-un comunicat semnat de dl. senator Sergiu Nicolaescu, să acorde tot sprijinul pentru aflarea adevărului.

Credem că sibienii au încă multe de spus.

Gabriela BĂLAN

Citiți în pag. a II-a:

■ URMIND NEABĂTUT
EXEMPLUL.

Lentila de contact

Piesă într-un act cu replică

Luni, dramaturgul Paul Everac vorbea la radio despre prezența sa (dramatică?) la una dintre Manifestările Eminescu: „Am văzut-o pe nevastă-mea lăcrimând de câteva ori, deci, n-am venit degeaba...”. Lăcrimează Caragiale, musiu, și tot degeaba...

Hai să vedem...

Dl. Radu Câmpăanu e sigur pe sine ca pe o mașină de Formula 1: „Dacă mi se va cere, ca o condiție a intrării PNL în viitoarea alianță liberală, să mă dau la o parte, sigur mă voi retrage. Dar hai să vedem dacă va fi așa! Hai să vedem...”

Soarta poetilor de ne-Curte

Mircea Dinescu a spus clar: „Sint 1000 de poezi române care fac deja foamea sau vor face foamea de aici înainte în România, în neșimți-

rea totală a forurilor competente care ar trebui să răspundă de cultura română.” (subl. n.).

Imaginea țării suferă...

Interesantă declarația ministrului de externe, Teodor Meleșcanu: „Imaginea țării noastre a avut de suferit datorită faptului că opoziția nu a obținut rezultatul scontat în alegeri”. Ori e o cacialma, ori dl. ministru e convins că, dacă opoziția ar fi câștigat, ar fi avut de câștigat și imaginea României. Deocamdată, imaginea este uni-dimensională...

Deputații nu vor fi șomeri!

Altfel nu se explică de ce funcționarii și deputații Camerei nu-și achită, din salariu, contribuția la constituirea fondului de ajutor de șomaj. Suma de 63 832 565 lei (!!) va fi achitată în 1993 din alocații de la Bugetul statului. Altfel spus, dvs. suportați nu numai propria contribuție la fondul de șomaj, dar și pe a parlamentarilor... Vă doresc momente plăcute la Cronică Parlamentului!

Andrei ILENI

Sînt fiu de țărani din com. Sâncel, jud. Alba. Părinții mei au fost oameni harnici, cinstiți și cu o statornică credință în Dumnezeu.

Am o înclinație nativă spre

universitar în specialitatea „Organizarea și Conducerea Activității în Administrația de Stat” (1986).

Și în activitatea practică se reflectă această predilecție în

stricat această experiență și dimpotrivă mi-a permis să am o imagine, cum cred că nu are nimeni, asupra valorilor de patrimoniu existente în județ (muzee, biblioteci, bănci, bara-

Cuvîntul noului prefect al Sibiului, dl. TRAIAN MUNTEAN, cu prilejul instalării sale în funcție

problemele gospodărești preocupîndu-mă dintotdeauna aspectul estetic-urbanistic și edilitar-gospodăresc al localităților, în general problema administrației locale. Această înclinație se reflectă și în studiile absolvite de mine și anume: Școala postliceală de construcții (1973) și Facultatea de drept economico-administrativ, instituție creată după modelul francez pentru formarea specialiștilor necesari administrației locale (1977). Ulterior mi-am completat pregătirea printr-un curs post-

sensul că am parcurs toate treptele administrației locale, de la inspector de specialitate la Primăria municipiului Sibiu, la director al administrației locale de stat la Primăria județului Sibiu. Din cei 16 ani de activitate după absolvirea facultății, 12 ani am funcționat în administrația locală și doar 4 ani a trebuit să îndeplinesc, împotriva dorinței mele, funcția de director la Corpul de pază militarizată al jud. Sibiu (1980-1984). Dar acum după trecerea anilor îmi dau seama că nu mi-a

je, relele de televiziune ș.a.) cărora a trebuit să le organizez și să le asigur securitatea. Cu atît mai mult sînt conștient de sarcinile deosebite care îmi revin în plan economico-social, în funcția în care am fost investit de Guvern. Problemele care îmi așteaptă soluționarea sînt nu doar foarte numeroase ci și de o mare complexitate, ele vizînd nemijlocit interesele cetățenești (construcția de locuințe, in-

(Continuare în pag. a III-a)

La „Păltiniș”

„Cum puteți tolera un astfel de lucru?”

— impresiile unui turist britanic —

O să încep prin a-mi cere scuze pentru faptul că jurnalele mele de la Păltiniș nu se ridică la valoarea cărții domnului Liiceanu. Cu toate acestea, scopul care m-a urmărit, după o săptămînă petrecută în stațiune, încercînd să deprind tainele schiului, respirînd aerul proaspăt de munte, este înrudit cu cel puțin una dintre ramurile filosofiei: ETICA. Lăsînd un moment în umbră amintirea acelor zile petrecute alunecînd ușor peste pista netedă, a acelor nopți stropite cu alcool reconfortant, aș dori să vă confrunt cu ceea ce mi se pare a fi o realitate... constatată la Păltiniș, cu atît mai frustrantă cu cît se aliniază unui rău general care afectează România.

Ca să fiu mai explicit, o ieșire la restaurant, într-o stațiune cum este Păltinișul presupune cheltuirea unei sume considerabile de bani. Într-o stațiune montană ca Păltinișul se așteaptă din partea turiștilor să plătească mai mult... ceea ce, inevitabil, și fac. Ce m-a surprins, însă, a fost tratamentul foarte prost pe care-l primești din partea întregului personal. La finele șederii mele mă obișnuisem să aștept „obligatoriile” 20 de minute pentru a fi luat în seamă de vreun chelner. Mă obișnuisem cu fizionomiile posomorite, întunecate ale celor care ar fi trebuit, în mod normal, să-și îmbie clienții. Pe scurt, mă obișnuisem cu mincarea lamentabilă și mai ales

servire mizeră. De pildă: un prieten comandă o friptură de porc și se dă următoarea replică: „cu regret, dar mai înții trebuie să-l întreb pe bucătar dacă are chef să o facă!” (Dar să o plătească avea, oare, chef amicului meu?). Asta ilustrează cît se poate de bine toate mesele în Păltiniș. Nimeni, cu atît mai puțin cei care-ți aduceau mîncarea, nu dădea doi bani, dacă eram mulțumiți dacă ne plăcea sau nu.

Întrebarea pe care mi-o pun și v-o pun și dumneavoastră este simplă: cum puteți tolera un astfel de lucru? Pe ce motiv ar avea dreptul un chelner să-și trateze clienții în acest hal și să mai aibă pretenția de a-și păstra slujba? Mai mult decît atît, mă întreb cum de nu găsește nimeni de cuviință să se plîngă? „Matt! — am auzit prietenii spunîndu-mi în repetate rînduri, cînd chelnerul greșise comanda — nu te obosești să le atragi atenția, nu faci!” Așa că, consumi mîncarea cu nervi și în tăcere, iar apoi plătești și gata.

Un al doilea aspect asupra căruia aș dori să atrag atenția, se leagă de încercările mele sportive. Luîndu-mi inima în dinți, am închiriat o pereche de schiuri de la „antreprenorul local”, un oarecare Joe... Am plătit anticipat

(continuare în pag. a III-a)

Matt HARGRAVE

Actualitate și realitate românească

Intrată în cel de al patrulea an de după evenimentele din decembrie 1989, lumea românească este departe de a-și fi găsit făgașul normalității. Deținătorii pirghilor puterii, în marea lor majoritate, sînt aceleași persoane, aflate la cîrmă și înainte de decembrie '89. Spre uzul curent al naivilor și visătorilor, în consumul cotidian al mass-mediei interne (dar și de peste hotare), se află surogatul de democrație, în dosul căruia se trudește de zor la marea și reală restaurație comunistă.

La palatele Cotroceni și Victoria continuă efortul de integrare în structuri, prin recuperarea vechilor — actuali fideli ai puterii. De la primul ministru — specialist al elaborării planurilor subdezvoltării — la sfătuitoarii rezidențiali de taină, la guvern, la prefecturi și primării, evasitotalitatea dregătorilor se trudește a face dovada obedienței lor FDSN-iste.

Guvernul n-are program de administrare a țării, după a-orope patru luni de la ultimele alegeri. Are însă scop precis — abaterea, sub diverse forme de la realizarea privatizării, pe care se poate așeza o economie sănătoasă.

Obiectivul afirmat e, pentru moment, consolidarea proprietății de stat, în care prosperă mafia grupurilor aflate în sfera puterii. Menținerea artificială a cursului dolarului la 470 de lei nu oprește degringolada în economie, și nici nu lezează prosperitatea celor ce practică operațiuni de schimb (la negru) de 800 de lei pentru un dolar. Dimpotrivă. Inflația galopează nebunește, prețurile urcă în același ritm, șomajul crește pe măsura agravării bolilor cronice ale economiei, rămasă tot socialistă. Sărăcia și mizeria, deruta și disperarea cresc și se adîncesc.

Starea de sănătate a națiunii nu poate surveni decît prin regenerare morală. Singura noastră cale de regăsire, atît ca indivizi cît și ca neam, este numai aceea a ADEVĂRULUI. Comunismul s-a întemeiat pe o imensă minciună, care a contaminat totul: ins., familie, comunitate și societate. Decontaminarea trebuie realizată la toate aceste nivele. Curătenția se poate face doar printr-o terapie aplicată întregului organism bolnav — întreaga societate românească.

prof. Nicolae POP

Informații ♦ Note ♦ Consemnări

Sărbătoare

Vineri, 15 ianuarie a.c. Filiala Cîmbi a Bibliotecii ASTRA a găzduit o acțiune de o încălzire și o puritate sufletească deosebită. Elevi ai claselor a V-a și a VI-a ai Școlii generale nr. 12, membri ai Cercului Literar „George Stancu”, sub îndrumarea profesoarei Ileana Gabosch l-au sărbătorit pe Eminescu.

S-a dorit ca prin această emoționantă manifestare să se așeze în sufletele copiilor un sentiment pe care numai poezia eminesciană îl poate da. S-a prezentat viața și opera POETULUI și s-a recitat din nemuritoarele-i versuri. Copiii au pregătit și prezentat și o scenetă din „Scrisoarea a III-a”, receptată, de cel prezent, cu deosebită sensibilitate. (N.D.)

Spectacolele vor avea loc miercuri, 20.01. a.c., la 21.01, vineri, 22.01. de la ora 18.00. De asemenea, sîmbătă, 23 și duminică, 24.01. de la ora 18.00 se va juca spectacolul cu piesa „Arta comediei”. (A.B.)

Nou centru cultural la Sibiu

Marti, 19 ianuarie, la orele 12, în Aula „Avram Iancu” a Universității Sibiu a avut loc deschiderea festivă a Centrului cultural și de dialog german și a Bibliotecii germane din Sibiu. La manifestare au participat domnul ambasador al Germaniei la București, consulul german la Sibiu, directorul Institutului Goethe din București, reprezentantul Ministerului Învățămîntului și Științei, rectorul Universității Sibiu, alte oficialități locale.

Nu ne îndoiim de succesul acestei noi instituții, mai ales că ea reprezintă o prezență firească în ansamblul celor peste opt secole de cultură germană pe aceste locuri. (M.G.)

„Vacanța mare” din nou la Sibiu

Sîmbătă, 23.01, de la ora 18. la Casa de Cultură a Sindicatelor va avea loc spectacolul de umor cu grupul studențesc „Vacanța mare” din Craiova. Biletele se vînd la Casa de Cultură a Sindicatelor. (A.B.)

Teatru

Teatrul de Stat Sibiu reia — la cererea publicului — spectacolul cu piesa „Cartoteca”, într-o nouă viziune regis-

Radio-Sibiu — Fonoteca de Aur

În ziua de naștere a celui mai mare poet român, dezamăgit de tăcerea altor faimoase instituții ale urbei noastre ostenite și copleșite de tranzacțiile de țară, m-am agățat de o ultimă speranță: să ascult RADIO Sibiu.

Dezamăgirea a fost și mai mare, încît mă întreb și acum dacă nu cumva am trăit vreun coșmar (doar e la modă). Nu-mi venea să cred urechilor: „azi, 15 ianuarie 1992, cînd se implinesc 142 ani de la nașterea poetului...”. Cum adică 1992, cînd calendarul meu de perete, adus de Moș Crăciun, arată alt an? Ascultam exact ceea ce auzisem cu un an în urmă: din „fonoteca de aur” a studioului s-a redifuzat „cîntarea” d-lui profesor Androne, trubadur local, cel care luni de-a rîndul ne-a lîngșat auzul cu lăăăturile lui sentimental-dansante și ne-a convins că Scrisoarea I aparține... „liricii de dragoste”. S-ar putea ca remanșarea la serviciile imense ale anonimului domn profesor să fi diminuat firavul buget „cultural” al RADIO-ului, dar eu unul, ca omul mai puțin știutor în așa ceva, mă întreb dacă nu s-ar fi găsit altceva care, cu o vorbă mai luminată, să ni-l aducă în casă pe Hyperion.

Momentul s-a consumat repede. Apoi „aicea” a început, cu sprinteneala de-acum cunoscută, să se deruleze sarabanda vorbelor goale, a replicilor fără sare și piper, a șuștelor... telefonice, a unei plicticoase și penibile trageri de timp, prilej pentru a se pâlăvrăgi cu „iauri” și „glume hoate”, pînă după miezul nopții.

... Am tot sperat că voi mai auzi ceva despre Eminescu. Aș! În schimb, „fonoteca de aur” a RADIO-ului s-a îmbogățit cu alte documente sonore...

Lulu BENEȘTEAN

Lumea - din fotoliu

Urmînd neabătut exemplul

Credincios crezului că autoritatea nu poate fi despărțită de aroganță, fedesenistul cimentat I. Solcanu ne privește de sus, de la înălțimea antenei de televiziune și, imitîndu-și stăpînul, se exersează dumnealui în „aruncatul pisicii”. Se pare că „aruncatul pisicii” va deveni o manevră tactică obișnuită în arsenalul conducerii noastre, de vreme ce mișcarea a început de la vîrf și se propagă cu atîta vitează la poale.

Dacă președintele Iliescu a vizat liderii Convenției Democratice, dînd o pildă de felul cum înțelege dînsulechi distanța prezidențială, d-l Solcanu a mușcat puțin mai de jos și, ca și cînd ne-ar fi

comunicat cine știe ce veste mare, sau cine știe ce taină, s-a apucat să-l muștruluiască pe d-l Rațiu că și-a permis să spună americanilor cum că România nu prea respectă embargoul stabilit pentru fosta Iugoslavie. Adică, vedeți dumneavoastră, dragi telespectatori, dragi prieteni, dragi tovarăși, cum să avem noi o imagine frumoasă în lumea largă dacă opoziția face afirmații de natură să ne pună în dificultate, să ne periclitaze acuratețea comportamentului nostru întru respectarea unor hotărîri internaționale la care am subscris. Intervenția președintelui Ion Iliescu a fost prompt sancționată de d-l Corneliu

Coposu și se crease chiar premisa unui conflict de amploare, cînd a intervenit purtătorul de cuvînt Traian Chebeleu, care anunță că dinspre Cotroceni suflă vînt de pace și că președintele țării „nu a criticat” și „nu a acuzat pe nimeni, ba mai mult, a luat cunoștință cu plăcere că „delegații Convenției Democratice au pledat pentru obținerea clauzei” etc., etc., etc. D-l Chebeleu a precizat spre surprinderea tuturor, că președintele consideră „subiectul elucidat și problema închisă”.

Intervenția d-lui I. Solcanu nu cred că se va bucura de vreun răspuns din partea acuzatului, aceasta din cauză că, pe de o parte, d-l Rațiu nu se angajează în polemici înegale și, pe de altă parte, din cauză că dumnea sa n-a făcut altceva decît să spună lucrurilor pe nume, în stilul care-l caracterizează, și cu care ne-a obișnuit. Știu și copiii că pe sub nasul vameșilor au curs riuri de benzină spre fosta Iugoslavie, că a fost o perioadă de somnolență pe la frontiere și că nu s-a trecut cu sacul de heroină în spate pentru că s-ar fi sesizat cîinii, nicidecum de teama braziilor noștri funcționari vamali. Cum vama este o instituție care aparține statului român și cum traficanții sînt cetățeni români, nu e nici o exagerare cînd se afirmă că România nu a respectat embargoul propus fostei țări vecine și prietene.

Acesta ar fi adevărul gol-gol, numai că, pentru unii, dezlipirea de minciună nu se poate face decît chirurgical, prin chinuri insuportabile organismului lor extenuat pe frontul neiertător al luptei de clasă.

Mihai BRATU

Calendar creștin

Întru această lună în 20 de zile este pomenirea preacuviosului Eutimie cel Mare.

Tot azi pomenirea sfinților mucenici Vas, Eusebie, Eutihie și Vasilide, a Sf. Mc. Inna, Pinna și a fericitului Petru Vameșul.

PROGRAM

Miercuri, 20 ianuarie 1993

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova, Telematinal. 10.00 TVR Iași. 11.00 TVR Cluj. 12.00 Film serial: „Din voia Domnului”. Episodul 2 (Reluare). 12.50

C.F.I. Picasso — „Domnișoarele din Avignon”. 14.30 Desene animate: „Pif și Hercule”. 14.00 Actualități. Meteo. 14.15 Ora de muzică. 15.00 Preuniversitară. 15.50 Tragera Pronoexpress. 16.00 Oameni de lingă noi. 16.30 Soli ai artei muzicale românești. 17.00 Actualități. 17.05 Sport-Club. 18.05 Cabinet juridic. 18.35 Arhive folclorice. 19.00 Mesaje prin milenii. 19.30 Desene animate: „Vrăjitorul din Oz”. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Teledinamica: „Mărturisirea” (Franța — Italia, 1970). 23.05 Actualități. 23.15 Simpozion. 24.00 Închiderea programului.

Cuvîntul noului prefect al Sibiului „Cum puteţi tolera un astfel de lucru?”

(Urmare din pag. 1)

vestiții, învățămînt, cultură, sănătate protecția mediului înconjurător, transportul în comun, gospodăria comunală, aprovizionarea populației ș.a.).

Cunosc bine oamenii și problemele care îi frământă, localitățile și economia județului Sibiu. Cunosc strategiile reformei avansate de forțele politice și de Parlament pînă acum și am conturat soluții locale pentru accentuarea reformei.

Îmi sînt foarte clare concepțiile de democrație, de libertate, de egalitate pe care le voi promova cu toată fermitatea dar în același timp sînt adversarul inflexibil al corupției și al birocratiei și voi face tot ce-mi stă în putință pentru lichidarea acestui flagel.

În ceea ce privește protecția socială cunosc situația păturilor defavorizate — tineret, pensionari, handicapați — și am conturat modalitățile de lucru cu Guvernul pentru a se face cît mai mult în acest domeniu în care oamenii au dreptate în totalitate. Cei peste 15 mii de șomeri, la o populație activă de aproximativ 200 mii din totalul de aproape o jumătate de milion de locuitori ai județului constituie o problemă care reclamă soluții grabnice.

Știu ce trebuie să facă un Prefect pentru asigurarea ordinii publice, a securității cetățenilor. Cunosc drepturile și libertățile cetățenești fundamentale garantate de Constituție precum și legile adoptate de Parlament și sînt convins că sarcina mea în viitor este să asigur respectarea acestora cu sfînțenie de către toate

instituțiile de pe raza județului.

Sînt și eu la fel de nemulțumit ca și ceilalți cetățeni cu privire la lipsa de curățenie și slabul aspect gospodăresc al localităților din județ.

Știu ce sarcină revine Prefectului pentru a asigura echilibrul între forțele politice locale și îi asigur pe liderii acestor formațiuni că le voi pune în valoare toate inițiativele bune, de interes cetățenesc.

Am apreciat întotdeauna rolul presei și în general al „mass-mediei” în așezarea societății românești pe coordonatele democrației și civilizației.

Desigur, nu toate cele enumerate, sînt sarcini expres ale Prefectului. În soluționarea acestora sînt implicate consiliile locale și cel județean, primarii, multe instituții de ale căror conducători nu mă indoiesc că vor înțelege ca și mine imperativele și răspunderile ce le incumbă.

Nu în ultimul rînd, contez în toată activitatea mea, pe înțelegerea și sprijinul cetățenilor județului Sibiu, cărora de pe acum le transmit mulțumirile și recunoștința mea.

Vă asigur că în întreaga mea activitate voi urmări legalitatea, echilibrul, echitatea, ordinea și binele public.

Omul, înainte de toate, omul și binele cetățeanului, măsura vredniciei, a onestității și profesionalismului oricărei funcții publice!

N.R. — Publicăm acest discurs plin de BUNE INTENȚII, în speranța că acestea își vor găsi curînd confirmarea prin acțiuni practice.

(Urmare din pag. 1)

suma de 3000 de lei și am pornit să „sparg gheața” pe pistă. A doua zi, captușit cu vinătăile uceniciei mele în ale schiului, am reușit, din nefericire să distrug virful schiului. Necăjit puțin — îmi mersese așa de bine altfel! — l-am căutat pe Joe, care a fost și mai afectat. Puteam să păstrez schiurile închiriate, mi-a spus el, dacă însă îi mai dădeam 15 000 lei.

Mi-am căutat o consolă provizorie în ideea că schiul fusese de la început rupt. Par și simplu fusese în stare proastă. Ghinion! După cîteva zile de tatonări făcute de cunoștințe influente am reușit să mă înțeleg cu Joe. 10 000 a decis el, erau suficienți, însă nu aveam să primesc schiurile așa cum ne fusese

înțelegerea. Era nevoie de acești bani pentru zilele în care tinusem suplimentar, schiurile în căutarea unei soluții. Cu acest ujm bobîrnac mi-am realimentat încrederea în geul de „aranjamente” la România”, i-am dat cei 10 000 de lei și i-am spus le revedere.

Fără a accentua prea mult latura legală a acestui episod, există un anumit cod etic, care îl leagă de atmosfera familiară a hotelurilor din Păltiniș. Atitudinea lui Joe, ar putea fi tradusă astfel: „Dă-mi o sumă neglijabilă de bani, pentru că aici eu sînt legea și mai ești și străin și trebuie să ai o groază de bani...” face casă bună pe „scara valorică” cu: „te afli în localul ăsta, prin urmare n-ai decît să-l accepți, fie că-ți place sau nu!”

Gădesc că toate acestea se

situează undeva între distractiv și trist. Insuși faptul că poți intra într-un restaurant al unui hotel la ora 11 dimineața, pentru a-ți se spune că micul dejun nu se mai servește, iar prînzul nu a început să fie servit, așa că „veniți, cu părere de rău, mai tîrziu” este un mod comic natural. Este și trist, însă, pentru că, la fel ca atîtea localuri din România Păltinișul are niște resurse naturale foarte bune, este o zonă frumoasă, avînd o amplasare adecvată. Însă, se pare că asta nu interesează pe absolut nimeni! Am înfîlînit și un student inteligent din Sibiu, de la geografia turismului, care mi-a vorbit cum își dorea cu orice preț, să plece din țară. Am îndrăznit să-i contraargumentez: „În domeniul, pentru care te pregătești, ar fi loc, crezi, pentru ceva investiții străine, aici, la Păltiniș?” „Aici!? — m-a întrebat mirat — cred că glumești!”

Trebuie, oare, ca aceste neajunsuri să rămînă o forță inertă, distructivă? Am stat în România destul de mult ca să simt ceva din generozitatea și bogăția sufletească a poporului, diversitatea culturală... și nu poți judeca o întreagă societate pe baza comportamentului unei mîini de angajați ai unui hotel, sau instructori de schi dubioși.

Cu toate acestea, o asemenea conduită spune mult despre felul în care o societate știe să se organizeze, mai ales în ceea ce privește relațiile dintre angajat și consumator. Și, în ultima instanță, dorința consumatorului român (ca să nu mai vorbim de a celui străin) este, oare, de a plăti pentru privilegiul de a se lăsa insultat?

Păltiniș — Cabana telescaun

Foto: R. BALINT

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

Există, totuși, se va spune, criterii justificate istoric pentru definirea calității de victimă sau călău. Un criminal de război rămîne criminal, oricît ar încerca cineva să demonstreze contrariul: îl definesc astfel propriile lui fapte. Așa este, numai că uneori faptele pot fi înfățișate în așa fel încît să primească în ochii lumii o aură falsă (ne stau la dispoziție exemple cu dușmul sau, și mai derutant pentru „ochiul nostru cel veșnic căzut în eroare”, să fie denaturate involuntar de către judecători).

Mai mult decît atît: cine ar avea curajul să judece niște morți după simple impresii sau după porniri afective de moment? Cine-ar avea îndrăzneala să jure, de pildă, că Florin Vinersar (cel împușcat în podul hotelului Împăratul R-manilor) a fost CU sau ÎM-POTRIVA Revoluției? Dar lui Luft Richard, cel căzut în fața porții miliției din Cisnădie, cine ar risca să-i pună pe mormînt eticheta de PROVOCATOR, cum l-au numit niște oameni aflați de partea cealaltă a baricadei? E adevărat că a fost condamnat de mai multe ori pentru delict de drept comun, inclusiv pentru acte de violență, dar, să nu uităm, și le-a ispășit prin intervenția colectivă a legii și a opiniei publice. Chiar și actul de provocare — dacă, judecînd prin prisma lui Toynbee, poate fi numit astfel — și l-a ispășit, dacă nu prin justificare istorică cel puțin prin „răspłata” morții.

Firește că aceleași lucruri s-ar putea spune și în ceea ce-i privește pe morții taberei celeilalte (dacă au existat, într-adevăr, două tabere bine delimitate). De aici și bilbfie-

le justiției în procesele intențate unora dintre cei rămași în viață — condamnați, descondamnați, iarăși condamnați și, în unele cazuri, iarăși descondamnați — de aici luările de poziție contradictorii ale presei, de aici și unul dintre motivele întîrzierii la nesfîrșit a clarificărilor cerute cu insistență de către opinia publică (celălalt fiind, cu siguranță, tăcerea mai mult sau mai puțin culpabilă a unora dintre actanții sau martorii direcți ai evenimentelor).

Nici despre militari nu se poate spune dacă au fost cu toții (iarăși subliniez: CU TOȚII) și din primul moment de partea demonștrărilor. În orice caz, aceia dintre ei căzuți de aceeași parte a baricadei cu tinerii care strigau: „murim și vom fi liberi!” sînt, în inimile noastre, ale tuturor, eroi adevărați. De aceea ne permitem să facem publică scrisoarea primită pe adresa „Asociației pentru cinstirea eroilor martiri” din Sibiu de la mama unuia dintre soldații căzuți în acele zile. Scrisoarea a sosit mai de mult (în luna mai 1991), dar durerea și deznădejdea pe care le conține sînt, cu siguranță, de veșnică actualitate:

La întrebările puse de dumneavoastră, vă comunicăm următoarele: Fiul nostru, mort la unitatea militară din Sibiu, este îngropat în curtea bisericii — nu i s-a făcut nici un mormînt. Pentru a nu avea la cap-o cruce de fier — căci fierul l-a omorît — i-am făcut noi, familia, o cruce de marmură, cu soclul de

mozaic. Nu ni s-a oferit de nicăieri un monument de marmură, deși am auzit că alți eroi din județul nostru au deja asemenea monumente. Probabil că monumentul cuvenit lui — pe care l-ar merita cu prisosință — l-o fi deturnat cineva de prin București (pentru bani ce nu face omul, uită și de cei care și-au dat viața pentru ca unii să aibă fotolii calde). De cînd a murit, este uitat de cei din actuala conducere. În centrul orașului nostru s-a făcut o Gazetă de stradă, pe care sînt afișați eroii din județul Iași căzuți în Revoluție — cu tot cu fotografie — dar el a fost uitat, nu l-au trecut. Au uitat și cei de la Comisariatul militar Iași că a murit în timpul stagiului și, printr-o hirtie, l-au chemat să se prezinte personal la comisariat, pentru a-și clarifica situația medico-militară.

Nu am primit nici un ajutor de la guvern — probabil iarăși a fost uitat. Numai moartea n-a vrut să uite de el.

Ne scrieți să ne adresăm prefectului județului. Nu cred să ni se rezolve ceva, căci ne-am adresat în iarna anului 1990 să ni se repartizeze și nouă o butelie de aragaz și, printre altele, ne-au spus să punem pe foc și frunze.

Sîntem și noi înscrși în Asociația răniților și urmașilor căzuți în Revoluție, am plătit 500 lei cotizație și taxă de înscriere — și atît. Ne-au promis să ne ajute în unele probleme pe care nu reușim să le rezolvăm singuri, dar nimic, probabil că au avut cei răniți în Revoluție nevoie de niște bani și au înființat o asociație. Soțul meu este bolnav, medicamente nu

găsim, în spital nu te bagă nimeni în seamă. Unde sînt farmaciile și spitalele pentru cei care au suferit de pe urma Revoluției, fizic sau moral? În Legea 42, ne-au promis multe, dar nu ne alegem cu nimic. Păcat de cei care și-au dat viața. Pentru ce? Păcat de fiul meu — avea 19 ani.

Cu mulțumiri că ați citit pînă la sfîrșit tot ce am scris.

Vă doresc ca prin Asoci-

ția dumneavoastră să puteți rezolva toate problemele celor suferinzi.

Elena Niță
com. Coarbele Caprei,
jud. Iași

Amărăciunea ce se degajă din aceste rînduri ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru noi toți. Altfel, vorba lui Nolca, SĂ NE CEREM SCUZE CĂ EXISTĂM...

(va urma)

VINZĂRI

- Vind urgent și conv. haină blană naturală și șalopetă sky (damă) ambele din Germania. Telefon 42 17 54.
- Vind urgent lapte praf românesc. Telefon 42 17 54.
- Vind încălțăminte (damă) străină, nr. 36. Telefon 44 73 61.
- Vind urgent apartament două camere, etaj II, zonă centrală. Telefon 42 63 68 sau 48 13 15, orele 17—19.
- Vind bulbi gladiole, soiuri superioare, culori: mov, portocaliu și roșu. Telefon Brașov, 13 47 71.
- Vind aparat radio Strassfurt, 5 lungimi de undă, pickup Suprafon, cehoslovac, montat în mobilă, pentru adaptare radio, aparat radio „Albatros” (portativ). Relații, tel. 41 50 07.
- Vind lămpi televizor color. Telefon 41 50 07.
- Vind tobe electronice, Audi 80 sau talon, microfon Pearl Profesional. Cumpăr tobe electronice. Telefon 44 55 72.
- Vind 50 litri vin vechi cu 270 lei/litru. Telefon 43 23 07.
- Vind vin pentru nunți și botezuri. Telefon 41 70 59.
- Vind motoretă „Mobra”. Necesită reglaj aprindere. Telefon 44 05 24.
- Vind avantajos TV color „Tefunken”, diag. 67 cm. Preț 100 000 lei. Tel. 41 15 43.
- Vind „Mazda 626”, Audi 100, Lancia Prisma 1984, Buz VW transport. Tel. 42 20 80.
- Vind cățelușă lup, 2 luni. Telefon 41 66 78.

CUMPARARI

- Cumpăr DM. Preț rezonabil. Telefon 41 48 58.

execută la sediul redacției (strada S. Brukenthal nr. 2, Sibiu):

- xerocopii alb-negru;
 - imprimări-multiplicări
- formulare de orice fel.

De asemenea, ziarul oferă pentru persoane particulare, instituții și agenți economici spațiu publicitar la cele mai avantajoase prețuri.

Noi Legitimații A. C.

Membrii Alianței Civice — filiala Sibiu — sunt invitați în zilele de luni, miercuri și vineri între orele 17—19, vineri și între orele 11—13, să se prezinte la sediul organizației pentru a ridica noile legitimații.

Mica publicitate

- Cumpăr uși față pentru Dacia. Telefon 41 70 59.
- Cumpăr DM și dolari. Telefon 092/56 23 94.
- Cumpăr DM sau dolari. Telefon 42 33 88, după ora 15.
- Cumpăr lăncșor de aur 3—4 grame. Plătesc 5 500 lei/g, cu banii pe loc, cu verificare. Informații, Dima Napoleon, str. N. Bălcescu nr. 14.
- Cumpăr telecomandă pentru TV color „Orion”. Telefon 42 39 94.

SCHIMBURI LOCUINȚĂ

- Schimb apartament două camere de comandat, proprietate, parter, bloc cărămidă, pivniță, parchet, faianță, ultra-centrală, cu garsonieră în București, sector I. Tel. 43 43 97.
- Cedez apartament trei camere, confort I, cărămidă, et. IV, fără pivniță, proprietate, achitat. Doresc apartament două camere și o garsonieră proprietate, zonă centrală. Telefon 43 97 20.

INCHIRIERI LOCUINȚĂ

- Tineri, dorim să închiriem apartament sau garsonieră. Urgent. Telefon 42 66 20.

DIVERSE

- În atenția celor care licitează spații comerciale: inginer autorizat, execut urgent evaluări de apartamente, case, autovehicule, alte bunuri pentru garanții. Telefon 42 77 76.
- Predau limba engleză începători. Metode moderne. Preț convenabil. Tel. 43 32 31, după ora 17.
- Caut urgent tinichigiu auto, depanator televizoare și electronist pentru reparat cup-tor cu microunde. Tel. 42 20 80.

PIERDERI

- Pierdut legitimație eliberată de Banca Națională pe numele Belet Alexandru. O declar nulă.
- Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de „Polsib” Sibiu, pe numele Belea Eugen. O declar nulă.
- Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de întreprinderea „13 Decembrie”, pe numele Vintilă Maria. O declar nulă.

DECES

- Colegii pensionari de la fostul IFET Sibiu, anunță cu multă durere încetarea din viață a fostului consilier juridic, NISTOR GHEORGHE — 82 ani —
- Înmormântarea a avut loc la Porumbacu de Jos, în 17 ianuarie a.c. Condoleanțe familiei îndoliate.

+ ANTON CRIHAN

În ziua de 9 ianuarie 1993, în localitatea Saint Louis din statul Missouri — USA —, s-a stins din viață cel care a fost Anton Crihan, membru al Sfatului Țării de la Chișinău, care la 27 martie 1918, a votat Unirea Basarabiei cu Patria Mamă, România.

Anton Crihan s-a născut în ziua de 10 iulie 1883, în comuna Sângerei, județul Bălți. Cursul primar l-a urmat în satul natal, iar cursurile secundare la Chișinău, după care a urmat facultatea de drept, începută la Chișinău și terminată la București, susținându-și doctoratul în Franța.

A fost cadru didactic u-

niversitar și, din cauza tăvălugului ruso-bolșevic care se rostogolea peste țara noastră, a fost silit să emigreze.

Rămășițele pămîntesti ale acestui mare român au sosit cu un avion special din USA la București, ieri, 19 ianuarie. Corpul neisufletit a fost expus la mănăstirea Cășin.

Joi, 21 ianuarie a.c., cortegiul funerar va pleca spre Basarabia, spre satul natal al marelui defunct, pentru a fi înhumat în comuna sa natală, Sângerei, din județul Bălți.

veteran de război

Valerian SÂRBUR

Societatea comercială „SALUBRIS” S. A.

cu sediul în SIBIU, str. Valea Mare nr. 6 anunță
LICITAȚIE PUBLICĂ

pentru atribuirea în LOCAȚIE DE GESTIUNE a următoarelor obiective:

PARCĂRI:

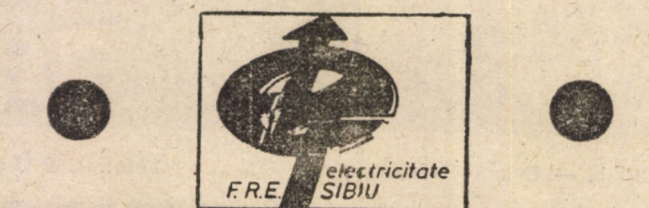
- RIULUI — VIROLA;
 - HOTEL PARC;
 - HAN DUMBRAVA;
 - SPITAL PUBLIC (vizavi de maternitate);
 - CAZARMA 90 — Piața Unirii;
 - PIAȚA GĂRII;
 - XENOPOL;
 - NICOLAE IORGA (Kolarov);
 - AEROPORT;
 - PARCAREA DIN FAȚA MATERNITĂȚII;
- și alte parcări nenominalizate, existente în oraș.

Licitația va avea loc în data de 22 IANUARIE 1993, ORA 9,30, LA SEDIUL SOCIETĂȚII. TAXA de participare 1000 DE LEI, SE ACHITĂ ANTICIPAT. Informații suplimentare, la telefon 41 32 52.

Informăm, de asemenea, agenții economici că în conformitate cu Hotărârea nr. 53 a Consiliului Municipal Sibiu PREȚURILE PRACTICATE DE S.C. „SALUBRIS” ÎNCEPÎND CU DATA DE 01.12.92, SÎNT URMĂTOARELE:

1. Colectat și transportat gunoi menajer — 950 lei/mc;
2. Colectat și transportat gunoi industrial stradal 1316 lei/mc;
3. Depozitat gunoi și alte materiale pe rampă de către agenții economici care efectuează transportul cu mijloace proprii — 198 lei/mc;
4. Taxă închiriat containere 3,5 mc — 1038 lei/lună;
5. Taxă închiriat pubele 100 litri — 130 lei/lună;
6. Tarif pentru agenții economici la care s-au perfectat contractele de salubritate pe mp — 27 lei.

— 17 —

FILIALA DE REȚELE ELECTRICE SIBIU

Deoarece consumul de energie electrică fără forme legale (contract de furnizare a energiei electrice), constituie contravenție și se sancționează conform legislației în vigoare, FILIALA DE REȚELE ELECTRICE SIBIU face un apel la toți agenții economici care pentru desfășurarea activității consumă energie electrică și nu au încheiat contract în acest sens, să se prezinte pînă la data de 31.01.1993, la sediile subunităților din Sibiu și Mediaș, pentru perfectarea contractului de furnizare a energiei electrice.

— 19 —

Societatea comercială „INDES” S. A. Sibiu

Puteți procura cele mai parfumate portocale la prețul de numai 240 lei/kg de la ambele cantine-restaurant ale S.C. „INDES” S.A. SIBIU, situate pe platforma „INDEPENDENȚA II”, respectiv str. OCNEI nr. 33.

— 18 —

Anunțurile de mică publicitate apar gratuit. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă. Nu răspundem de autenticitatea datelor din anunțuri. Vă rugăm folosiți numai litere de tipar.

	CUPON	
	Nume și prenume	B.I.
	Adresă	Telex
	Textul:	